

[Steenholdt]

talt også tabe den for os at se meget kritisable fiskeriaftale helt på gulvet. Man tiltrådte således aftalen også for at undgå, at Grønland totalt skulle tabe ansigt udadtil, selv om man havde svært ved at acceptere de kvoter, der var afgivet til EF, idet man fandt, at dette kunne være uheldigt for udviklingen af det havgående fiskeri, ligesom man i lighed med inuit ataqatigiit ikke fandt forhandlingsgrundlaget i overensstemmelse med Anisamarbejdet, da der ikke var tale om en ren OLT-ordning, fordi der alene opnåedes toldfrihed mod, at der indgås en fiskeriaftale, samtidig med at Grønland ikke fik adgang til udviklingshjælp via OLT-ordningen, specielt med hensyn til erhvervsfremmende foranstaltninger. Hertil kom de fiskerirettigheder, man havde måttet give i EF-aftalen, hvilket var aftalekompleksets store svaghed set i lyset af det grønlandske fiskeris kapacitet og udviklingsønske.

Aftalen er således ikke min livret, og mit parti er fortsat af den opfattelse, at Grønland var bedst tjent med fortsat at være medlem af EF. Som sådant kunne man regne med, at de andre medlemslande tog hensyn til Grønlands status som erhvervsmæssigt underudviklet område, sådan som EF hele tiden har gjort det i de ti år, Grønland har været medlem af EF. Ved at sætte Grønland uden for EF i en forhandlingsposition som modpart har siunutregeringen afskåret det hensyn, som er så væsentligt for Grønland.

Jeg er fortsat meget bekymret for, at Grønland vil klare sig dårligt i de kommende år, når man skal forhandle med EF om fremtidige fiskeriaftaler, netop fordi Grønlands økonomiske situation gør, at Grønland er svagt og sårbart som forhandlingspartner. Ved underskrivelsen af udmeldelsen rejste siumuts landstingsmedlemmer sig op, vistnok for at vise deres underdanighed for EF, mens atassuts medlemmer blev siddende, og jeg er også glad for, at jeg ikke skal stemme for Grønlands udmeldelse her i tinget på onsdag, da jeg er på vej til Grønland.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil først takke for den overvejende positive modtagelse af lovforslaget, og så vil jeg føje til, at det er med et stik i hjertet, at jeg fremsætter dette lovforslag, for jeg tror, at det, alle vil være bedst tjent med, sådan

som verden ser ud i dag, er at være fælles med andre om de store problemer, man står over for. Jeg kan helt tilslutte mig det billede, hr. Steenholdt lige har trukket frem, hvor vi for øjeblikket ser lande som Spanien, hvis ministerpræsident er på besøg i folketinget i dag, og Portugal, der søger ind i Fællesskabet netop for at få andre at dele de store problemer med.

Men når det er sagt, skal jeg tilføje, at det i denne sag har været væsentligt for den danske regering at respektere ønsket fra et flertal på Grønland og dernæst at søge at få det for Grønland bedst mulige resultat frem, og når det er lykkedes at få et godt resultat ud af det, skyldes det især en meget stor imødekommenhed fra vore EF-partnere. Det er det, der har gjort det muligt at få det, som jeg uden at tøve tør betegne som en generøs aftale.

Hr. Ivar Nørgaard gav en fortolkning af, hvordan socialdemokratiet opfatter indholdet af protokollen, og jeg kan helt tilslutte mig denne fortolkning. Hr. Ivar Nørgaard stillede derefter et par spørgsmål, som jeg ikke så gerne vil for dybt ind på, eftersom jeg så grumme nødig vil blande mig i den valgkamp, der foregår på Grønland for øjeblikket. Men jeg kan da svare på det helt konkrete spørgsmål, at den fiskeriaftale, der er tale om, selvsagt ikke kan opsiges; man kan ensidigt bryde den med de konsekvenser, det har, og disse konsekvenser er jo tydelig anført. Man kan ikke opsiges den ensidigt, og når hr. Ivar Nørgaard spørger, om dette ville være i overensstemmelse med Grønlands økonomiske interesser, skal jeg henvisse til, at regeringen jo tidligere har udtrykt den opfattelse, at aftalen, som den foreligger, er den gunstigste, vi kan opnå, og at vi ikke ved en eller anden form for genforhandling kan vente at opnå mere. Det har regeringen sagt tidligere, og det står regeringen fast ved.

Hr. Gade rejser spørgsmålet om de bemyndigelser, der er nævnt i lovforslagets § 4. I den anledning kan jeg sige, at udnyttelsen af disse bemyndigelser selvsagt vil ske i snævert samarbejde med det grønlandske hjemmestyre, og det er noget, der siger sig selv, for det følger også af hjemmestyreloven.

Hr. Albrechtsen gjorde nogle besynderlige krumspring for at få sagt noget rigtig grimt om EF, og når hr. Albrechtsen begynder at betegne OLT-systemet og Loméaftalerne som